

ACCIO

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATURA

Núm. solt: 20 cèntims
 Trimestre, 2'50 ptes. / A fora, 3 ptes.

Redacció: PRIM, 169
 Administració: Dr. ROBERT, 20

No s'admeten originals sense signatura / Dels articles signats en son responsables els seus autors

Aquest número conté:

EL PROBLEMA PREVI DE CATALUNYA	<i>D. Colomer i Oliveres</i>
El "Seny" d'En Gaziol	<i>J. Travé March</i>
Breu comentari a una fuita de l'Alcalde	<i>A. Busquets Pellicer</i>
Millores... creieu-s'ho	<i>Mar-i-Cel</i>
Francesc Serra ens parla...	<i>D. C.</i>
Crònica	
Esports	<i>Andreu Fusté</i>

Del Corpus de Sang de 1640 al Corpus de 1930 a més d'anar lligats per el fil umbilical del temps, van lligats per el mateix desig fervent de Llibertat del jove Català

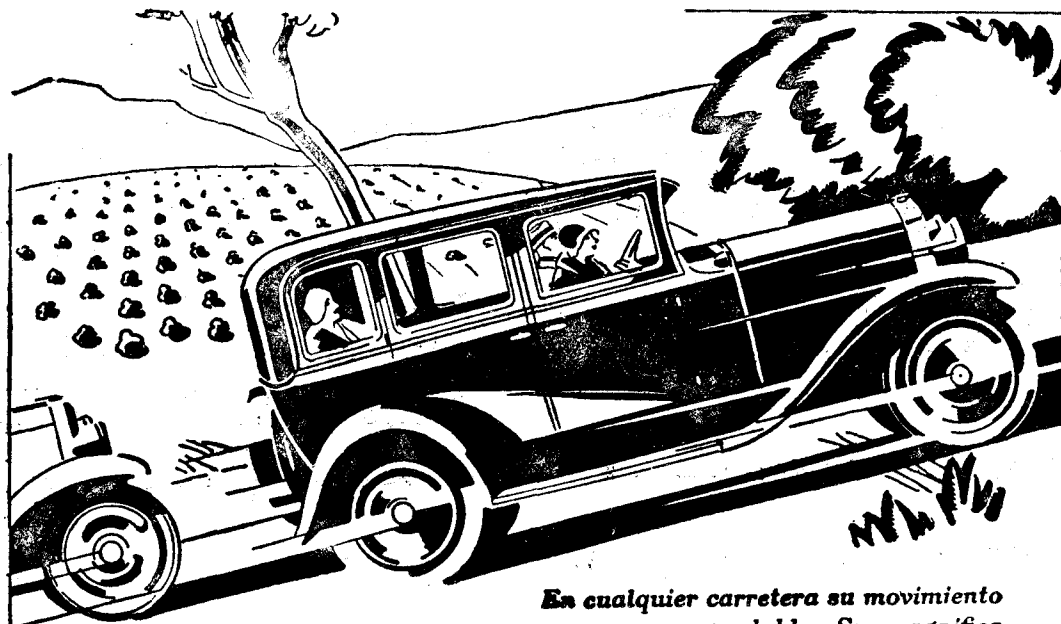
Si el vostre paladar vol saborejar en les revetlles de Sant Joan i Sant Pere, coques de bon gust i ben omplenades de crema, les trobareu a

LA LIONESA

Confiteria de LLORENÇ CIVIL

Plaça Perpinyà, 11

GRANOLLERS

En cualquier carretera su movimiento es suave y agradable. Su magnífica suspensión amortigua las sacudidas

Su rapidez y energía son desproporcionadas con su gasto de sostenimiento

EL motor del Chevrolet perfectamente compensado, su concepción por los ingenieros de General Motors y las pruebas a que se ha sometido, hacen que su consumo de gasolina y aceite sea reducidísimo.

Subiendo las carreteras de montaña, deslizándose suavemente por entre las aglomeraciones de la ciudad—su motor de seis cilindros responde admirablemente—. Su consumo, sin embargo, no excede al de muchos cuatro cilindros.

Una prueba que le ofrecemos le convencerá. En nuestros talleres tenemos todas las piezas de recambio legítimas y operarios adiestrados en el trabajo técnico del Chevrolet.

PRODUCTO DE GENERAL MOTORS

GARATGE BAULENAS

Concessionaris Granollers i Vich

Despatx: Prim, 174 - GRANOLLERS - Tel. 231

“ACCIO” al Jutjat

El divendres passat a la tarda va tenir lloc a la Secretaria del Jutjat Municipal un acte previ de conciliació, entre el nostre **Director** i el Procurador dels Tribunals **D. Josep Vallbona**, poderdant del primer oficial de secretaria del nostre Municipi **D. Nicolau Godina**, el qual va sentir-se ofès i injuriat en la seva pundo-norositat i honorabilitat en el càrrec que actualment ostenta, per una nota publicada en el número 8, pàgina 9, primera columna.

Panorama Polític

El problema previ de Catalunya

Aquests darrers sis anys d'estancament i de retrocés aparent en la marxa sempre ascendent dels pobles vers són millorament i la seva llibertat, si és que resten esclaus, han tingut la virtut de confirmar aquelles paraules de Pi i Margall, que venen a dir, si la memòria no ens traeix, el següent: «Quan l'humanitat sembla recular, no fa més que prendre força per donar un salt més gran endavant». Aquest pas endavant quan sembla que es reula, l'hem pogut constatar en els homes de la nostra terra — i per què negar-ho! — que hem d'agrair-ho, encara que sembli una paradoxa, a la dictadura del general Primo de Rivera.

El nostre poble amb les seves U. P. i els seus sometents espiritualment uniformats, semblava centralitzar-se en comptes de seguir per el camí que mena a la definició i per tant a la llibertat.

Bentost desapareguda però, la repressió de la primera dictadura —repressió que persisteix encara en la segona, malgrat i que els esperits fàcils els sembli el contrari— s'ha experimentat un redreçament catalanesc digne de tots els elogis i que pot bastir-s'hi els millors optimismes, i consti que no parlem pas per els joves que porten les quatre barres roges per cinturó ni per les dones que les porten per lliga-cama, si no per aquells que sense necessitat de fer-ne cap exhibició, sovint baixant per la nostra emblema, saben portar-la dignament dintre

el cor que és allà on deu portar-la tot català.

Aquests mateixos joves que ostenten amb cert grau de satisfacció la bandera catalana, ens mereixen la mateixa consideració de llàstima que tots aquells que encara avui tenen del problema català una visió dretista.

Catalunya avui és un cas previ.

No és, com algú li convé fer entendre, un problema de dretes ni esquerres ni de centres: és un problema de tots, és un poble que sent i és major d'edat, i treballa per l'obtenció de la llibertat com hi treballaren en el seu dia Irlanda, Txecoslovàquia...

La visió equivocada que molts catalans tenen del propi problema, encara que sigui dolorós confessar-ho, pot dificultar de moment la ràpida propagació del sentiment nacionalista que convindria, i que ja comença a trobar ressò, àdhuc en les masses obreres, allunyades fins avui espiritualment del problema del seu propi poble, per què per elles, Catalunya no era altra cosa que els jocs dels senyors de la Lliga.

Nosaltres, i amb nosaltres tots els que vulguin una Catalunya lliure, però ben lliure, sense cap concessió que ens obligui a cap agraïment que potser no podríem sentir, confiem que dintre un temps relativament curt, el poble sabrà apreciar per sí sol l'intensitat del seu problema i que allavors en el pit de tot català, sense distinció de classes ni d'idees, hi bategaran les mateixes ànsies de llibertat.

D. COLOMER I OLIVERES

La **DIGESTONA** Chorro, cura, calma i no perjudica. Preu 3 ptes.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Bonya Teresa Carrencà Plantada

Vídua d'En Joan Pineda

que morí el dia 15 dels corrents, a l'edat de 72 anys, després de rebuts el Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Montserrat i Pere, filla política Mercè Serra, nets M.ª Dolors, M.ª Rosa, Pere i Mercè, germana Dolors, cunyants Jaume Serra i Dachs i Concepció Serra, vidua Carrencà, nebots, nebots polítics, cosins i parents tots, al assabentar tan sensible pèrdua als amics i coneguts, us demanen una oració per la seva ànima.

Granollers, Juny 1930

EL "SENY" D'EN GAZIEL

II

(Acabament)

Aquests solitaris intel·lectuals, o millor aquests que davant els problemes vius agafen «una posició intel·lectual» i que tenen la pretensió d'ésser independents, objectius, etc., quan en realitat estan dominats per la més pregona obsessió —l'obsessió de En Cambó en el cas Gaziell—, originen encara un altre erro. I és que en llur coqueteria especial de dir les coses, sembla que siguin els primers que ho diguin, creient fer una cosa de transcendència, i sense donar-se compte que els homes apassionats dels partits els han passat al davant. Llegiu sinó els apartats segon, tercer, sisè, vuitè i dotzè, dels «Punts de Seny» i veureu com tots els homes obsessionats dels partits ho han dit i repetit aquests últims temps, durant la dictadura del pupinisme i inclús abans. Adhuc aquesta apologia de l'obrer català que tant ha entusiasmat als homes de *La Gralla*, ha estat feta per gent de dins i de fora Catalunya, sense que de retruc, es pretengués fer-la servir per a enfortir altres coses. No puc menys que citar que l'altíssim Ruben Dario, en el seu llibre «Espanya Contemporanea» escrit fa uns trenta anys, al parlar de Barcelona, diu que l'obrer català té la possessió inaudita «del más estupendo de los orgullos». Això té una forta valor perquè és dit per un POETA, sense volguer, — és clar — marcar cap orientació política.

Gaziell, per fi, en el seu deliri pro-Cambó, no

pot deixar-se estar de recomanar a «Acció Catalana» que vulgui ésser, l'organització que, Catalunya endins adobi el camp a En Cambó.

Això ho fa perquè reconeix la força que en realitat té aquest partit dins el moviment catalanista actual. D'aquesta manera l'home de la CHADE tenint això d'ací segur podria dedicar-se a la conquesta de terres enllà, i després de fer-se'n l'amo poguer arreglar les coses al seu desig. o sigui a profit de la reacció burgesa. Per a aconseguir fer-se l'amo probablement usaria la seva «Concòrdia» i si no l'escoltessin de primer moment, els faria espantar dient-los que si no el deixen manar, vindrà la revolució separatista, com ho fa en el seu darrer llibre, la qual cosa va molt bé per a treure la tranquil·litat i el domini de sí mateix, al pobre Joan Espanyol.

Per tot això a Gaziell li dol que Cambó tingui que dedicar-se a la conquesta de forces a Catalunya, puix que li és un handicap per a la seva propensió taumatúrgica. Si tot Catalunya estigués al seu darrera, Cambó es podria permetre el *luxe* d'ésser l'home *providencial*; ara no.

La cosa curiosa però, és que Gaziell s'entesti a voler marcar la futura actuació política de Catalunya i vagi lloant l'obrer català, quan en altre cantó desplega les seves activitats a estendre per Catalunya l'opi de la sensibilitat del nostre poble. Aquest endormiscament contra el qual ha de lluitar ací tot ideari lliberalitzant, tot ideari renovellador, endormiscament produït per aquest munt de paper gris amb *sants*, que és el pa espiritual que corromp el poc *esperit* de la gent que el compra.

Jo no sé perquè aquest munt de paper porta

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**

Breu comentari a una fulla de l'Alcalde

GOVERNAR DE CARA AL POBLE

Heus ací uns bells mots i una realització que no ens podem estar de qualificar d'altament honrosa, la que s'ha proposat portar a terme el nostre alcalde D. Albert Rosàs, i que confirma en unes fulles aparegudes la setmana passada, repartides pel veïnat profusament. Diuen aquestes fulles, com tothom segurament ja haurà llegit, que s'ha proposat governar de cara al poble, i a aquest efecte, exposa força detalladament la situació de la nostra hisenda municipal, i assenyala al mateix temps, com les causes i les obligacions contretes pels anteriors Ajuntaments amb l'emissió de l'emprèstit i les crescudes despeses que té el municipi, han privat que en els primers moments es pogués resoldre l'excessiva càrrega que ha de suportar el contribuent granollerí.

Nosaltres però, que no sabem encara què vol dir, pràcticament, governar de cara al poble, perquè sempre hem viscut políticament sota la fèrula d'un autòcrata tant repugnant i indigne com la dictadura burocràtica que fins ara ens ha malmenat, no ens sabem estar de manifestar com ens plau aquesta plausible disposició del Alcalde, car entenem, que de realitzar-se amb manifesta sinceritat i francament orientada en benefici del comú, tot l'apoi del veïnat que reclama, estarà de la seva banda, tota vegada que molt bé podem recordar de

imprès el nom de *La Vanguardia*, com no sigui que igualment a aquells animals als quals el vulgus diu que caminen enrera, sigui el que en aquest sentit vagi més depressa i es posi al davant de tots.

A mi, com probablement a tu lector, no em plau gens ni mica que un home vulgui definir des d'un pla superior l'orientació futura de Catalunya, quan en un altre lloc, aquest home va ensenyant continuament l'orella, al costat d'aquest senyor que ben bé podria portar el nom de «el pastor Sánchez», dit sigui sense la més lleu intenció d'ofendre a cap persona de les que es dediquen al poètic —això és un dir; ens ho feia veure entre altres, J. M.ª Folch i Torres— ofici de guiar ramats de bestiar vers l'herba dels llocs de pasturatge.

J. TRAVÉ I MARCH

Barcelona, juny de 1930.

com ja va manifestar-se aquest, respecte a les quantioses despeses que suporta el municipi, pocs dies després de la caiguda de Primo de Rivera, i com també ben oportunament va protestar la contractació i emissió de l'emprèstit de 2.000.000 de pessetes, que implacablement augmenta la seva part contributiva. De manera, que si bé per part de la nostra primera autoritat es preten donar la sensació de governar en forma que respongui al vertader sentir de la ciutat, no és menys cert que el poble ja ha reclamat i reclama que s'el governi atenent com cal i d'acord sempre amb les seves possibilitats. Això és: anul·lant, dintre la llei, l'emprèstit de 2.000.000 de pessetes i reduint en la forma convenient les quantioses despeses que —diguem-ho d'una vegada— té la ciutat nostrada sostenint un número desproporcionat d'empleats, i que és, fent-ho així — en tenim la seguretat—, com el nostre Alcalde D. Albert Rosàs, no solament tindrà aquell apoi que reclama, si no que també, podrà comptar amb l'aplaudiment de tota la ciutat.

A. BUSQUETS I PELISSIER

Millores... creieu-s'ho

Des de que el Sr. Francesc Torras començà a regir els destins de la ciutat i feu sentir el pes del seu cacicat, imperant a Granollers des de l'any 1914, s'han fet un rengle de millores que dona goig de veure-ho.

El carrer d'En Prim tenia, al començament de l'any 1923, unes aceres que no podia transitar-s'hi sense córrer el risc de rompre's una costella; l'Ajuntament d'aleshores, capitanejat per el «leader» del *no pagueu*, s'entestaren en millorar-les, i .. a fe de Déu que ho aconseguiren, movilitzant tot seguit les brigades de paletes i al cap de poc temps els veïns d'aquell carrer fruïren d'un esdeveniment envejable. Això si, els propietaris tingueren que afluixar la bossa.

Al carrer del Dr. Robert, després Francesc Torras, i ara altra volta Dr. Robert, va passar dos *quartos* del mateix, i si fïessim prim, potser en trobaríem algun altre.

Vosaltres direu: és clar que és una millora... Però anem per parts. Molt bé que l'Ajuntament

Sastreria de Josep Castany

S'han rebut les últimes novetats per la present temporada
Especialitat en Trajos de Senyora :: Preus reduïts

Carrer de J. Anselm Clavé, 10

GRANOLLERS

Curareu el vostre estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**

obligués als propietaris a fer acerres en els llocs on no n'hi havien. Però... les cases que ja en tenien, perquè s'havien de tornar a fer? És que no anava a càrrec de l'Ajuntament la conservació d'acerres? O el nostre Arquitecte Municipal donava arrasant nova cada vegada que anava a La Garriga?

Parlem, ara, de l'adoquinat de la carretera. Fa uns quants anys, travessar la nostra via principal, era cosa que un ciutadà devia rumiar-s'ho, pensar-s'hi bé, i després... deixar-ho córrer. Hi havia uns sots que s'hi hauria pogut amagar un home. A l'istiu, la pols regnava en la carretera com a casa seva; els dies de pluja, el fang ens arribava als genolls, essent impossible de travessar-la. En vista de tants inconvenients, el *magnífico Ayuntamiento* va idear ficar uns quants cèntims a la caixa... o allà on fos. I per el sistema emprat per les acerres, va continuar-lo per l'adoquinament i altre volta, el víctima propietari, tingué de pagar bona part de la compostura, i diem bona part, perquè cada extensió de cinc metres quadrats, ascendia, esgarrifeu-vos!, a la quantitat de 175 pessetes, poc més o menys.

Sembla més natural que s'haguessin fet primer les cloaques, car el dia que aquestes es facin, tindrem de pagar la feina de treure els adoquins (segons quins *adoquins* treïessim, com aquell).

Donem una ullada a la Plaça del *Monumento famoso*: En dies de pluja el pobre vianant que té la desgràcia de trobar-se a l'encreuament del carrer del Lliri amb el del Dr. Robert, en el precís moment que un automòbil passa en direcció al Lladoner, ja cal que s'encomani a Déu i als Sants, que és segur que rebrà una superba dutxa en ple carrer.

Hem de suposar que amb els diners que s'han esmerçat en aquesta plaça, n'hi havien de sobres per evitar aquests petits inconvenients.

Continuem, ara, el passeig per la Plaça Gran: Des de temps immemorial les canals de la Porxada, llencen a davant dels portals l'aigua de la pluja. Al venir la nova urbanització de la plaça, per arreglar els sots que s'hi produïen, decidiren posar-hi una llosa de pedra, resultant el remei pitjor que la malaltia. Avui dia quan plou, no podeu entrar a la Porxada, car al caure l'element líquid sobre la llosa dura, escampa un reguitzell d'esquitxos semblant a les cascades del Niàgara.

No fóra possible d'arranjar el desaigüe de la Porxada, d'altra manera que estés més bé? Creiem que la solució d'aquest assumpte és un afer no gens complicat.

A tots aquests senyors que han millorat al ciutat, devem fer-los-hi avinent que han fet molt poqueta cosa, abusant dels *amplis mitjans* que tenien. Oimés, pagant els altres, nosaltres ens veiem amb cor de transformar Granollers, posant-lo a l'altura de les millors poblacions. Ah!, i sense necessitat de fer emprèstits i de cometre tantes atzagaiades!

MAR-I-CEL

Aigua Vall-Par

Font Sant Albert
VALLCARCA (Barcelona)

|||

La millor aigua de taula

|||

Lleugerament mineralitzada

|||

Pura * Lleugera * Digestiva

|||

Dipòsit general:

C. París, 174

BARCELONA

**Aquest número ha passat per
la censura Governativa**

Forn de Can SERRA

Dr. Robert, 1 GRANOLLERS

Us servirà a domicili tots els dies al matí

Pa de Viena

i

Croissants

de qualitat superior

Un remei segur per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO** Preu 3 ptes.

Cotxes i Camions matriculats a la província de
Barcelona durant el mes de Maig de l'any 1930:

	<u>COTXES</u>	<u>CAMIONS</u>	<u>TOTAL</u>
Ford	77	79	156
Chevrolet	21	20	41
Fiat	38		38
Citroën	31	3	34
Renault	8		8
Peugeot	8		8
Opel	7		7

**Aquestes xifres us demostren clarament
la superioritat manifesta del**

FORD

Agent oficial

RAFEL PRADES

Dr. Robert, 27 - Tèl. 94

GRANOLLERS

Francesc Serra

ens parla del seu art i del dels altres i de les inquietuts i aspiracions que el neguiteigen

Arrel de l'exposició que el nostre amic i col·laborador, l'intel·ligent dibuixant Francesc Serra inaugurarà diumenge vinent a la sala de música de La Unió Liberal, hem cregut interessant que ens digués quelcom del seu art i de les seves inquietuts puixants d'artista.

I amb els propòsits d'orientar els visitants de l'exposició sobre el verdader esperit que anima les activitats artístiques del nostre amic, li hem fet les preguntes següents.

Com tothom sabia, en Serra havia d'exposar a Barcelona, aquesta tardor, per això nostra primera pregunta ha estat:

—No vas dir que volies exposar a Barcelona?

—Sí, és veritat; però hi han dues o tres causes que se m'hi oposen: Primerament, el meu amic escultor de Barcelona, que havíem de fer l'exposició plegats, no està preparat per fer-la i per primera vegada no em vull aventurar jo sol a Barcelona. Després, penso que segurament aquesta serà la darrera exposició que faré aquí a Granollers i així faré el comiat. Més que res la faig amb l'intent de sondar a molts dels que aquí es creuen entendre-hi i queestic íntimament convençut que no els faig peça, encara que no ho diguin clar per condescendència o per amistat. Com pots comprendre, ho lamento i desitjo amb aquesta exposició vindicar-me. Si així no fos, més endavant ja poc m'importarà.

—Projectes?

—No sé. Espero acabar el servei militar per viatjar a l'aventura. M'agradaria sobretot Itàlia, però el mussolinisme m'espanta i segons tinc entès, de misèria si fa o no fa és igual que aquí. Tinc un amic, un bon dibuixant decorador, que fa un quant temps que viu a Bèlgica i sostenim una cordial correspondència. Ell m'en parla molt bé d'aquell país i fóra fàcil que primer vagi a Bèlgica.

—Aspiracions?

—Moltes i fantàstiques! No les diré perquè faria riure. Ara com ara només dic que penso dedicar-me a la literatura de ple, especialment a la novel·la i al conte. Sento tant intensament aquesta dèria com el dibuix mateix i malgrat tot el que diuen molts companys meus, penso que una cosa no priva a l'altra. En tenim infinitat d'exemples: Russinyol, Apeles Mestres, Gual, Fromentin, etc., i encara que no n'hi hagués cap, faria igualment el què sento.

—Dibuix?

—En el dibuix ja em començo a situar de manera plaenta. Sortosament ara no tinc de fer aquelles enutjoses reproduccions litogràfiques de quan vaig començar l'ofici i vull procurar si amb el temps puc anar dexant el dibuix industrial i dedicar-me purament al dibuix i la pintura.

—Quina orientació prens en l'art?

—Moderna. Crec que el diumenge que vé no veuran aquella fluctuació que l'any passat comentaven. Fóra de les acadèmies, crec que es veurà ben bé una unitat d'estil, encara que ara com ara l'estil m'importa ben poc. El què m'ha interessat és aprendre. La recerca d'un estil o d'una personalitat abortiva, crec que és perjudicial si es vol ésser sincer. Tot vé pels seus passos comptats. Jo ho veig així i així mateix crec que la meua tendència no agradi molt; i que d'aquí a uns quants anys, agradi encara menys, però vull pintar per mi i no pels altres.

—Quin pintor t'agrada més?

—Molts; això és molt difícil de dir. Però especialment de esmentar Rafael, Gèrard, Ingres, Fortuny, etc. Per la meua manera de sentir la plàstica m'emociona més que l'acció, i que el moviment. El meu camí a seguir el podriem batejar de neoclassicisme, De lo modern, m'interessa la tècnica, però no l'essència. De pintors moderns, el que podria citar que m'afermà més en la meua resolució fou Calsina.

—I quin il·lustrador t'agrada més?

—Segrelles. Malgrat la funesta crítica catalana que li fa el boi-kot, crec que Segrelles és un dels millors il·lustradors del món. Els americans també m'agraden força, sobretot Henry Raleigh i no cal dir dels moderns decoradors alemanys.

—I dels literats?

—El meu amic Rousseau ja no cal dir-ho. I dels catalans, Puig i Ferrer. Crec que amb tot i els figures que'l volen ombrejar, Puig i Ferrer és el millor novel·lista català. Ho dic sincerament, amb tota l'insolvència, però amb tota la bona fe.

—El concepte de la joventut granollerina?

—Encara que sembli jutjar-nos nosaltres mateixos, crec que malgrat la petulància paràsita de molts fills de casa bona i molts jovenets endiumenjats que omplen els salons de ball, que aquí a Granollers no es poden qu'ixar del tot. Més o menys obrem a mesura de les nostres forces i penso que els grans no n'estan descontents.

—I del Romanticisme?

—No en parlem. Més val deixar-ho córrer.

D. C.

CRÒNICA

El nostre volgut amic, el mestre Josep M.ª Ruera, ha estat premiat en el concurs de sardanes originals organitzat últimament per la Joventut Hotelera a l'Exposició de Barcelona. Obtingué el primer premi, que consistia en mil pessetes, essent-ne la sardana mereixedora la que porta el títol «La Verge Catalana». Acturen de Jurat els mestres Srs. Pujol, Lamotte de Grignon i Cumelles Ribó.

Aquesta sardana que fou executada en la festa de diumenge passat, el nombrós públic que hi assistí obligà a repetir-la.

No cal dir com felicitem entusiàsticament al nostre amic Ruera per la distinció que acaba d'obtenir, tot desitjant-li nous èxits que com aquest, posen de manifest la cultura musical de Granollers.

Sastreria Farràs

Plaça Constitució, 5

Per arbitris va recaptar-se en el mercat d'aquesta setmana, 920'45 pessetes.

Molts fóren els conveïns nostres que es traslladaren dimecres a la nit a la capital per a presenciar la Festa del Foc i de l'Aigua que va celebrar-se a l'Exposició.

Màquines d'Escriure

P. de Gràcia, 114 J. VIDAL Barcelona

Abonaments de neteja i conservació a 45 Ptes. l'any
(Una neteja al mes)

-Dirigir-se al representant:

Ramon Garrell. - Riçoma, 58

El millor per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO.** Preu 3 Ptes.

Amb la solemnitat acostumada van celebrar-se les festes religioses del Corpus.

Fou portador del penó principal En Joan Argemí Maranges, acompanyant-lo com a cordonistes els senyors En Ramon Corominas Argemí i En Miquel Julià Gri.

Cambres de bany a 300 pessetes

les trobareu a J. A. Clavé. 21 - Granollers

Aquesta setmana serà remesa a «la rambla de catalunya» la quantitat recaptada a la nostra ciutat per subscripció pública a profit dels presos i polítics exiliats, que puja a 171 pessetes.

Dimarts va aterrar en un camp proper a la nostra ciutat, una avioneta pilotada per l'«esportmen» Bonamusa. Van ésser molts els ciutadans que es traslladaren al camp d'aviació provisional a fi de poguer veure d'aprop l'aparell.

Es lloga local per botiga

Donaran raó al carrer del Portalet, 18

El passat dissabte tingué lloc un àpat entre els amics del nostre company Ramon Olivé, per a celebrar el comiat de la seva vida de solter.

El bon humor i la franca companyonia fóren les notes que sobresortiren de la vetlla.

Diumenge vinent el nostre amic i col·laborador Francesc Serra, exposarà una col·lecció de dibuixos i pintures a la Sala de Música de La Unió Liberal.

Li desitjem un èxit complet.

Festes de Sant Joan i Sant Pere

El millor regal, una ploma estilogràfica!

En trobareu gran assortit i de tots preus

a la

Llibreria de JOAN CARBÓ

Sant Roc, 15 - Granollers

En una casa de la Plaça de les Olles el dijous passat es desprengué part de la cornisa anant a caure a la vorera. Sortosament no hi hagueren desgràcies personals.

Senyora i senyoreta: recordi que la casa millor servida de «figurins» aquí a Granollers és a can Carbó
Sant Roc, 15

Per demà el Foment de la Sardana té organitzada una Ballada de Sardanes a càrrec de la cobla Antiga Pep de Figueres, en homenatge al nostre amic i jove intel·ligent compositor J. M.ª Ruera, amb motiu d'haver estat premiada amb el primer premi en el certàmen que últimament ha organitzat la Joventut Hotelera de l'Exposició, la sardana «La Verge Catalana».

Dilluns tingué lloc el sepeli de la virtuosa senyora Teresa Carrencà Plantada, mare del nostre particular amic Pere Pineda, el qual va veure's concorregudíssim, aiximateix els funerals que es celebraren tot seguit, fent-se palès d'aquesta manera les moltes amistats que gaudia la finada.

Reposi en pau i rebí la família del nostre amic el nostre més sentit condol.

Xereç i Málaga «Morales Pareja»

Mançanilla «La Maja»

Xereç Quina «Pericón»

En la Festivitat del Corpus l'Orfeó Granollerí, a la nit i en el seu estatge va donar un selecte concert, en el qual hi contava tres primeres audicions i l'estrena de «El cavall de Sant Miquel», del mestre Sebastià Rafart, que l'ha dedicat al Orfeó i al seu mestre.

ESPECTACLES

A L'ALHAMBRA

BENEFICI DE MAGÍ BOVÉ

Dijous passat es celebrà en aquesta societat un benefici a Magí Bové.

Hi prengueren part a més de la «Joventut Alhambrina», que representà amb remarcable encert una obreta de Pous i Pagès, el Sr. Marius Masó que recità una poesia original d'Esteve Garreta i una altra de J. Mogas Fuselles. També el tenor Josep Pineda cantà unes cançonetes que fóren molt aplaudides.

El públic responent a la humana finalitat a que anava destinada la recaptació de la festa omplènà el local.

Assistí a la festa a més d'un representant del Excm. Governador, el Sr. F. Casals organitzador del «Mutilat de l'Àfrica».

Pompey Fúnebres **LA VICTORIA, S. A.**

Carrer de Barcelona, 30

Telèfon 267

Granollers

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funerals ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat.

AUTOS COTXES FÚNEBRES «HISPANO» PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS

Gran assortit en Corones, Pensaments, Cintes, Creus, Angels i demés estres funerals

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que qualsevulla altra funerària i amb tota llestesa i pulcritud.

Servei permanent

Si no voleu patir de l'estómac preneu **DIGESTONA CHORRO**

Reunió general extraordinària al «Centro Gremial»

Divendres a la nit va tenir lloc en el «Centro Gremial» una reunió general extraordinària de socis, convocada per la nova Junta de Govern, quina va exposar la campanya que creu que s'ha de seguir per a la prompte liquidació del emprèstit municipal, la qual cosa va acordar-se per unanimitat i amb el més gran entusiasme, sense perjudici però, de poder esperar el fall del Tribunal Contenciós del recurs que aquest «Centro Gremial» té presentat, ni renunciar a les responsabilitats que puguin, d'aquesta qüestió, esdevenir. També va atorgar-se un vot de confiança a la Junta de Govern per què treballi per a que sigui un fet ben aviat la reducció de impostos que pesen avui sobre els contribuents granollerins, i inclús la *dècima* i també que sigui anul·lada l'actuació de l'inspecció del Catastre en la nostra ciutat que va fer-se últimament.

Acció, que es sent completament identificada amb aquesta actuació que es proposa portar a cap el «Centro Gremial», perquè considera que això és el sentir de la ciutat, es posa a la disposició d'aquesta Junta per si creu i per a major efecte, necessari el seu ús.

ESPORTS

FUTBOL

El Granollers S. C., campió!

D'una manera brillantíssima ha conquistat el nostre primer cercle esportiu el títol de «Campió de Catalunya de Segona Categoria Ordinària». Tenint en compte els equips que integraven aquest torneig, cal convenir que ultra la tècnica de joc utilitzada per el Granollers en tots els partits, han tingut tots els nostres equipiers la voluntat necessària per a vèncer i la noblesa de no ennegrir amb la més petita incorrecció les vuit victòries, un empat i el partit perdut a Vilafranca.

Després d'una actuació tant brillant, esperem el resultat del sorteig que ha de decidir si ens toca jugar amb el Manresa, el Gimnàstic de Tarragona, o el Santboià, no dubtant que tractant-se de l'últim copet per ingressar a la segona categoria preferent, sabran els nostres jugadors imposar novament la seva tècnica i coratge en els dos partits que manquen per obtenir l'ingrés que tants anys fa ambicionem.

Ens plau força felicitar als jugadors del Granollers S. C., per les seves actuacions; al públic granollerí que amb els seus aplausos i entusiasme ha contribuït moral i materialment, a que fos possible aconseguir el campionat; als socis del Club que han acompanyat sempre l'equip animant-los quan han estat faltats del seu públic; i molt especialment a la Junta, aquesta Junta que es feu càrrec de la direcció del Club quan semblava que anava a morir-se i amb els seus acerts, plens de voluntat i montant sempre el cavall fantasiós del optimisme, sacrificant totes les hores de repòs, han situat en el lloc que correspon una part de l'esport de la nostra ciutat.

Vilafranca, 1 - Granollers, 3

A les ordres del col·legiat Sr. Bages, s'arreglaren els equips de la forma següent: Per el Vilafranca, Sabaté - Llorenç i Mir - Lara, Guasch i Via, Solé, Pubill, Torres, Atmetlla i Martin; i per el Granollers, Gallofré - López i Miralles - Faig, Rebollo i Ortuño - Arribas, Muñoz, Saura, Martí i Arribas.

A poc de començar Rebollo fou objecte de un faut que tirat per Saura, marca el primer gol. Amb un accentuat domini del Granollers fineix la primera part. A la segona, Pubill marcà el gol de l'empat i Antich i Arribas marcaren els segon i tercer respectivament per el Granollers.

Cal citar com a distingits Martí, Muñoz, Miralles i especialment Faig i Ortuño.

ANDREU FUSTÉ

Impremta Cucurella / Corró, 9 / Telèfon 24 / Granollers

DIMARTS i DIVENDRES en la **Bacallaneria** de la
Vda. VILALTA (vora el Quiosc), seguirà venent-s'hi el saborós

Bacallà fresc

AQUEST BACALLA ÉS
MÉS FI QUE EL LLUÇ

Tasteu-lo

Plaça Constitució, 15
Granollers

GARATGE ROCA

nueva creación
DEL
CAMION LIGERO
C-6
CITROËN

Tallers i Garatgé:

Plaça Bestiar, 11

Granollers

Telèfon 260

Concessionari

Creado para responder a las necesidades apremiantes del comercio y de la industria, este vehículo es a la vez robusto, potente, económico, muy seguro y manejable.

Motor 6 cilindros (17 CV fiscales, 45 CV efectivos) y una caja de cuatro velocidades que permite arrancar con plena carga, en los terrenos más difíciles y subir las cuestas más pronunciadas.

Freno sobre los cuatro ruedas, accionando separadamente sobre cada una de ellas, mediante servo freno mecánico Bendix. Freno de mano muy estróico y eficaz sobre la transmisión, permitiendo pararse a 14 metros a una velocidad de 50 kilómetros.

CITROËN

Sabateria Romañó
de
MIQUEL VENTURA

Especialitat en el calçat fet a mida
PREUS LIMITATS

Plaça Constitució, 30 Granollers

Fills de Joan Piguillem

TALLER DE SERRALLERIA
per a tota classe d'obres i construccions

SOLDADURA AUTÓGENA

Construcció, venda i reparació de Bicycles de totes marques
ACCESSORIS DE TOTES CLASSES

Portalet, 4 bis Granollers

Senyora:

A vostè li cal vestir amb distinció i subjectar-se a les múltiples exigències de LA MODA

Li plau la llana?

Prefereix seda?

Li calen articles clàssics per atendre les necessitats de la llar?

La casa Montaña

posa a la seva disposició les seves extensíssimes col·leccions d'articles per la propera temporada.

Plaça Constitució, 36
Carrer de Barcelona, 1
GRANOLLERS